

Roluri nepotrivite

Blacks

Am obosit să caut fericirea
ori să străbat poteci fără hotar,
În visuri doar să-mi caut izbavirea
uitată în trecutul cavitar.

Dar totul se rezumă la o piesă
trăită în trecutul neuitat
în teatrul vieții fără de adresă,
când doi actori o dramă au jucat.

Mi-am pironit a zborului magie
de un totem cioplit din legământ
și am decis ca sub a ta regie
din aripi să îți fac așezământ.

Ți-am oferit a vieții anvergură
să îți ridic al dorului decor,
Dar tu mi-ai dat un rol de conjunctură
să joc trăirea unui spectator.

Ai măsurat a scenei alungire,
Din viitor adânc tu ai tăiat
zicând că e prea lung și, în simțire,
nu poți juca un rol predestinat.

Tu joci prezentul fad și fără capăt,
un neștiut bolnav de ologire
ce dureros se-mpiedică în treapăt
și va cădea sperând la izbăvire.

Și alți actori îți vor susține rolul,
pe scena vieții te vor ridica
să îți ofere iarăși ajutorul
ce-n legături de sânge l-ai afla.

Și după cum ți-au retrasat înscrisul,
sub propria regie vei juca
O altă scenă îți va fi parvisul,
La căzături din nou va aclama.

Dar ce ai vrut să fie epopee,
va fi un șir de negre căzături!
Poți construi iubirii o alee

din cicatrici, durere și frânturi?

A ta dorință, astfel întreruptă,
va subcomba sub tainic aprocrif
și o internă, dureroasă luptă
o vei ceda pe-un nevăzut tarif.

De ce nu schimbi finalul fără faimă
De ce n-aprinzi al vieții reflector?
De ce n-auzi un glas care te cheamă
din acel piept, de unic spectator?

Sunt exilatul dintr-o sală goală,
Surghiunul meu își joacă propriul rol
de a dansa pe-o muzica de zoală
cu "grația celestă"-a unui ștrol.

Tu dai rateuri pe a vieții scenă,
Eu simt eroarea anilor în rând,
Iar viața noastră este o cangrenă
ce râde de-amândoi, aplaudând.

De vrei să terminăm a noastră dramă,
comuna piesă ce-o jucăm silit,
să ne schimbăm a vieții dioramă,
reînviind amorul ofilit,

Tu te coboară, colo, în culise
și prinde-mă de mână, dacă vrei...
Vom alerga spre ușile deschise
tratând prezentul teatru drept ciovei.

Ne vom croi o nouă garderobă,
Noi aripi la speranțe vom avea
și vom lăsa în zbor, a lumii vorbă
spre un comun destin vom defila.